

~~لهم اسون شهر ما به گند طلاقی~~

عترت ما مشهوری ا، از او گل خدایی

هر کس بپرسد که دلت اسید و محبوک کنی؟

با افتخار دار صفر غم، دلم امام رضا کیم . . .

ثواب زیارت امام حنا (علیه السلام) از حجج عمده بالاتر.

ثواب زیارت امام رضا (علیه السلام) از زیارت امام حسن بالاتر. آتا امام حنا رو فقط دوازده امام با هزار زیارت مرکن

هر کس با معرفت امام حنا (ع) روزیارت کنی، آن سه جا خیران مسلکی.

۷) معرفت یعنی اینکه از دل امام با خبر باشی (اعمال و فتاوی فضیلت)

۱) سه‌چونی در خونه حضرت بود، غنیمهٔ حراج تنظیم نبود تا ادمد درست

کنی حضرت دستش رو گرفت و لفته دشانه اگفت: من که کارم نکردم.

آن افسوس‌زندگانی اهل است از همین کشمیم.

علیت نامردانه که از حجت حشیش کار نکنی: (الله کار احتیار که ایادی ندارد، و فرزندی ندارد، حاله اسر، عمد اسر ... چنان دن کنی لسان رسم و ظرف ...)

۱) آنام‌ها (اعلام) به بُرده‌ها مُلکت،
اگه درست شماره حال خود را عذرابودید و من صداتون زدم عذرخواه
بجورید، نمی‌خادیم پس من...».

۲) هسای دارخویی باش اگر صحای از امام‌ها باشی ...
۳) در حکمت مأمون یه کس او سده‌ایم جاناز اشرفی و گران قیمتی هدی
دار تا آقا رس اون نماز بخونه ... آقا فرموده.

از همین جاهای روح مسیح، از همین شیوه ... (مراحت اشرفی طلبی باش)

کو الحمد لله، اهرز تهـا اهانی که ما می‌توانیم را هست تراز نیمه ائمه
زیارت کنیم آقا علیهن مرسال‌الرحمـ است - ای کاش این را حقی برای
همه ائمه فرام برد اما در در حکمت قدر بودند ...
خدایا توفیق پاپی با معرفت بجهون کرامت بفرما! این

۱ حجت‌الاسلام حمانی صلی، هنگام عنابر رویی مرقد مطهر امام هشتم
خادمان دستمالها را سفیدی ردم عظیر بگلاب من کشید با آن فتوح و سند و اطراف را
عنابر رویی و تمنزه می‌کشد. در کسی‌کاز عنابر رویی‌ها مقام معلم رهبری، بعد از انجام مراسم،
خطاب به آماں طبسی، تولیت آستان قدس رضوی، فرمودند، آماںی تونم‌ان دستمال را
برای خودم بردارم؟ [آن برای من صلی عجیب بود که آقا که خود سوئن تولیت را
آماں طبسی سرده بودند، این‌طور برای برداشت پارچه سبک به عنابر صلحی اجازه
می‌گشند، رهبری بعد از کسب اجازه در حالیکم حسین‌هاسیان پر اشک بود دستمال را
بادقت ناکردند و در جیب سان گذاشتند.]

۲ آقا مراثی می‌گفت، به خانم بود که فکرش کج بود، عَنده‌ای به زیارت و تسلی و
این سائل نداشت، اهل حجاب درستی و انا هم سورا اصلاً طور دیگه ای بود...
ولی سوره‌ش منتهی بود و عربِ دینی راست، به وقته سپه‌پوش لفت، من مسلم برم
مسجد، ولی من اطرافِ حرم نبی، اصل‌احرم نه خام برم، به جایی هتل بلکه
دور از حرم باشم، من حالِ حرم‌نذارم سه‌در صیام، حرم‌ش روی خام.

تو هر چیز صنایع برو حرم، یا ستر گشته کن، من با او خاکار ندارم؟ ...

سُورهٔ شوال کرد؛ آمدند مسنه، در از حرم حَلَّ گرفتند، آما حرم می‌بودند

نمی‌رفت تا اینکه روز آخر که نستَند توی مائین تا برگردند، شهریون، این خانم
حسینی گلند آناد لفَتَ، يا امام رضا ما حرم نوِ صدم اما به عن خوش لذستَ.

سفر خوئی بود و لو ما زیارت نوِ صدم... توی مائین، این زن، خواصی بُرد

حضرت رضا (سلام علی) رو خواب دید، آما فرمودند، لا هن در شهر من به هما
خوب لذستَ من راضی ام، مادوستَ دارم کسایی که هیان یه یعنی بد نلذره //

[بله] از رفاقت که این بجای رواز حاضر ملکه نشیه بود متفق است این خانم که بیدار شد
اصح امر کرد که برگردند سنه دره زیارت و بریستَ ...

خوب شد، همن بتاب و تطهیر مکن آسیکن و شلن و لکشیر مکن
لک بایز سر سفره لطف رکرمَت پشماغ و لک عمر، نمک لکریم مکن